

Molukse bibliotheek opent in Amsterdam-Oost, waar ook oude ooms en tantes hun verhalen kunnen vertellen

→ Nova den Hartog

Vanaf december heeft Amsterdam een Molukse bibliotheek. De Maluku Library wil een plaats van onderzoek en ontmoeting zijn, met als doel het bewaren en doorgeven van het eeuwenoude erfgoed van de voorouders. 'Ook de orale traditie moet een belangrijke plek krijgen.'

Patrick Meershoek 24 november 2025, 03:00

[Bewaren](#) [Delen](#)

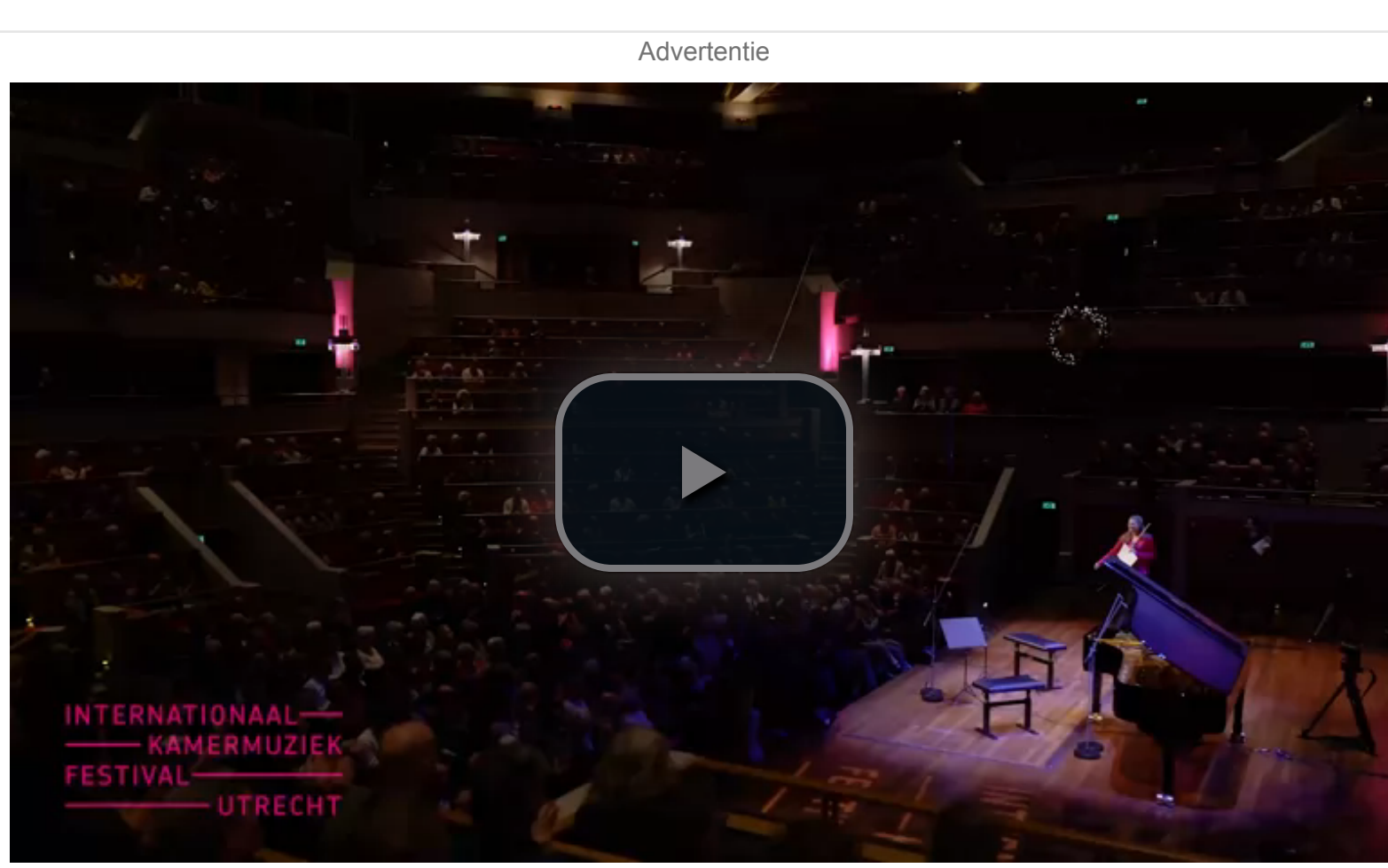
De bibliotheek begint al vorm te krijgen. Een grote klapper is de samenwerking met het Museum Maluku in Den Haag, dat de complete verzameling boeken beschikbaar stelt. "Het gaat om ruim zeventig verhuisdozen die de afgelopen jaren in het depot hebben gestaan," vertelt Fabian Saphu van de Maluku Library in oprichting. "Het museum heeft de ruimte niet om de collectie zelf toegankelijk te maken en werd enthousiast van ons verhaal. Dus die verhuisdozen komen naar Amsterdam."

In Amsterdam hebben de initiatiefnemers van de Molukse bibliotheek tijdelijk een betaalbaar onderkomen gevonden in een voormalig bedrijfspand aan de H.J.E. Wenckebachweg. De grote ruimte is nu nog grotendeels leeg en stil, maar daar moet volgens Obeth Pattipeilohy snel verandering in komen.

"De bibliotheek van het museum werd in het verleden gebruikt voor scripties, onderzoek en journalistiek werk. We hopen die draad hier snel weer op te pikken."

De oprichting van de Maluku Library, afgekort als de Malib, valt samen met de doorstart van het Molukse magazine *Marinjo*. Saphu en Pattipeilohy namen vorig jaar het stokje over van de ernstig zieke en inmiddels overleden eigenaar-uitgever Robert Hallatu.

Advertentie

Met de overname van het blad en zijn rijke historie kwam ook diens omvangrijke privé-bibliotheek ter sprake. Pattipeilohy: "De eerste gedachte was: wat moeten we met al die boeken? Zo kwam de gedachte van een leeszaal bij ons op."

Pela-schap

Boeken vormen de basis van de bibliotheek, maar de ambities van de Malib reiken verder. "De Molukse cultuur is een cultuur van verhalen die van mens tot mens en van generatie op generatie worden doorgegeven," vertelt Saphu. "Die orale traditie moet hier straks ook een belangrijke plek krijgen. We willen bijeenkomsten organiseren waar bijvoorbeeld oude ooms en tantes hun verhalen kunnen vertellen en hun kennis en wijsheid kunnen delen en overdragen."

Daarbij zijn ook Amsterdammers zonder Molukse wortels welkom, benadrukken de oprichters. De Molukse cultuur is ook een cultuur van verbondenheid, en daar kan in tijden van polarisatie best het een en ander van worden opgestoken. "In onze cultuur neemt het pela-schap een belangrijke plek in," vertelt Pattipeilohy. "Dat is een systeem van wederzijdse hulp en verdediging. Die traditie is eeuwenoud, maar wordt vandaag de dag nog steeds in ere gehouden, ook hier in Nederland."

→ Fabian Saphu (links) en Obeth Pattipeilohy: 'Molukkers hebben ook een prekoloniale geschiedenis, waar wij als nieuwe generatie enorm veel trots en kracht uit kunnen putten.' Nova den Hartog

Saphu vult aan: "Het pela-schap is ontstaan tussen dorpen op de verschillende eilanden van de Molukken. Er werden verbonden gesloten tussen dorpelingen met een heel verschillende achtergrond en geschiedenis. De essentie van de traditie is dat je open leert te staan voor de verhalen van mensen die anders zijn, omdat je beseft dat je elkaar uiteindelijk toch nodig hebt. Dat is een uitgangspunt dat ook van grote waarde kan zijn voor het huidige Amsterdam en Nederland."

Dat gevoel van verbondenheid is diep verankerend in de cultuur. Pattipeilohy noemt als voorbeeld de Molukse trouwpartij. "Het zijn veelal de Molukse tantes die dan koken voor de gasten. Dat is hard werken hoor, want er wordt veel en lekker gegeten. Er gaan dagen van voorbereidingen in zitten. Het mooie is: na de bruiloft worden de rollen omgedraaid. Dan mogen de mensen uit de keuken aan tafel en worden zij bediend door het bruidspaar. Het is een vorm van liefde en dankbaarheid."

De Nederlandse kolonisator

De Malib moet een gastvrije vindplaats worden voor die eeuwenoude kennis en wijsheid. Saphu: "Als in Nederland over Molukkers wordt geschreven of gesproken, gaat het al snel over de lotgevallen van de eerste generatie. Over de gebroken belofte aan de Knil-militairen die in de jaren vijftig naar Nederland kwamen, over de woonbarakken in het land waar zij werden gehuisvest en over het ideaal van een onafhankelijke Molukse republiek. Er valt zo veel meer te vertellen."

Pattipeilohy knikt: "Het is een gevoelig onderwerp binnen de gemeenschap. Er is nog steeds behoefte aan een terechte erkenning van wat de eerste generatie is aangedaan. Wat wij er zelf soms lastig aan vinden, is dat onze identiteit op die manier voortdurend wordt bepaald in relatie tot de Nederlandse kolonisator. Terwijl Molukkers ook een prekoloniale geschiedenis hebben, waar wij als nieuwe generatie enorm veel trots en kracht uit kunnen putten."

De Maluku Library hoopt een vliegende start te maken met het komende herdenkingsjaar. In 2026 is het 75 jaar geleden dat de schepen met Molukse Knil-soldaten en hun gezinnen in Nederland aankwamen. "Vier schepen meerden hier aan op de Javakade," vertelt Saphu. "Die historische band maakt Amsterdam tot een goede plek voor onze bibliotheek. Maar niet alleen dat. De grootste groep mensen met Molukse wortels woont tegenwoordig in Amsterdam."

Het stadsbestuur erkent dat. Er is al een bijeenkomst geweest van de gemeente met een vijftiental leden van de Molukse gemeenschap over de gewenste invulling van het herdenkingsjaar. "We zijn met de OBA en het Stadsarchief in gesprek over samenwerking," zegt Pattipeilohy. "Met de gemeente kunnen we naar een nieuw en vast onderkomen in de binnenstad. Onze ambitie is om uiteindelijk op eigen benen te staan, maar nu zijn we blij met alle hulp die we kunnen krijgen."

→ Nova den Hartog

Mis niets van wat in Amsterdam gebeurt

Blijf 24/7 op de hoogte van het Amsterdamse nieuws: [download de mobiele app van Het Parool voor Android of iOS.](#)

[Help ons door uw ervaring te delen: Feedback geven](#)

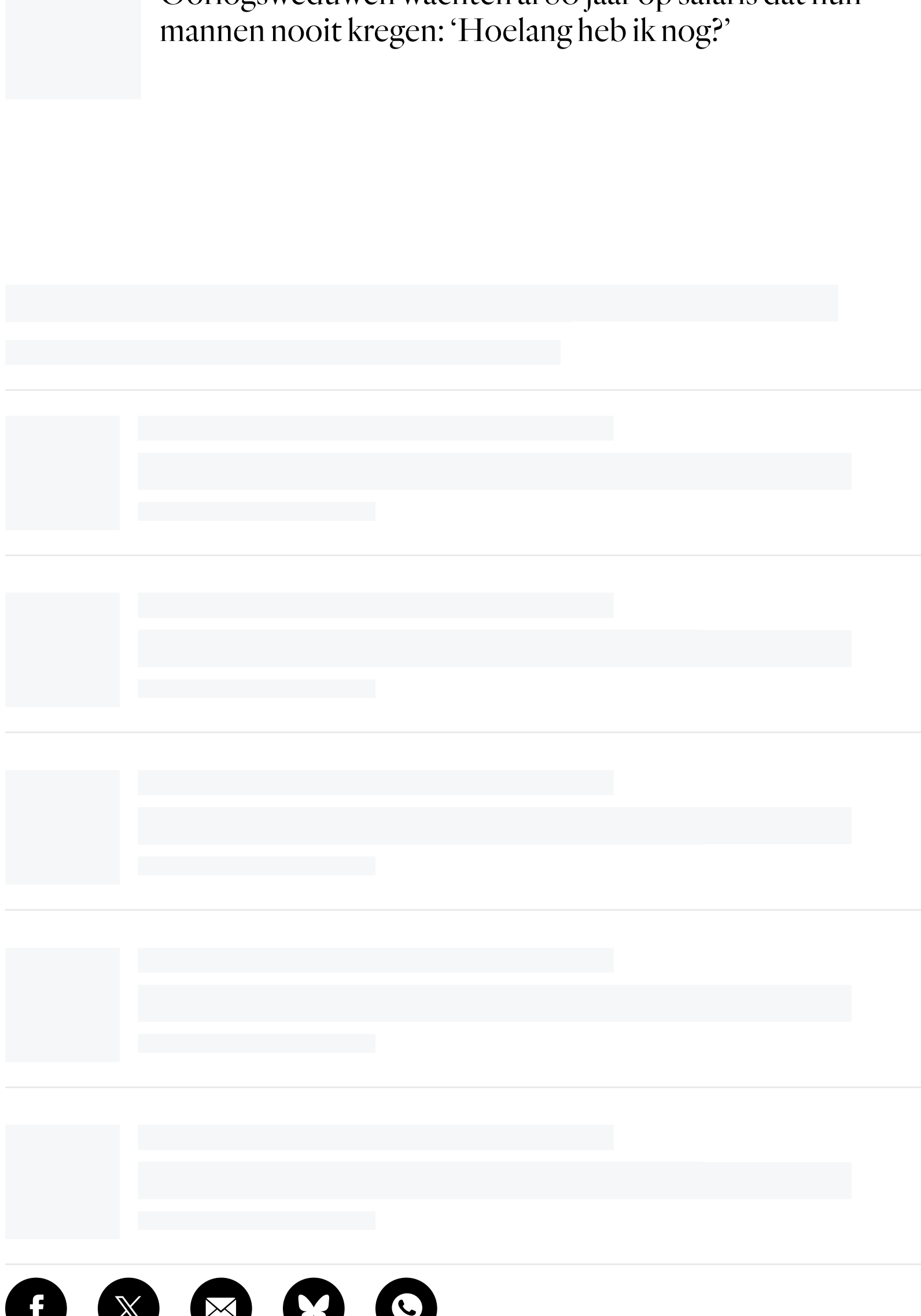
Lees ook

Geselecteerd door de redactie

Achtergrond

Er moest met spoed een draaiorgel naar Makassar worden verscheept – maar was de lijn wel bestand tegen de tropische hitte?

Oorlogsweduwen wachten al 80 jaar op salaris dat hun mannen nooit kregen: 'Hoelang heb ik nog?'

[Facebook](#) [Twitter](#) [LinkedIn](#) [WhatsApp](#) [Email](#)

Advertentie

Wilt u belangrijke informatie delen met het Parool?

Tip hier onze journalisten

Algemeen

[Privacystatement](#)
[Abonnementenvoorwaarden](#)
[Gebruiksvoorwaarden](#)
[Toegankelijkheidsverklaring](#)
[Cookiebeleid](#)
[Privacy-instellingen](#)
[Auteursrecht](#)

Service

[Klantenservice](#)
[Bezorgklacht indienen](#)
[Bezorging pauzeren](#)
[Bezorging wijzigen](#)
[\(Bezorg\)adres wijzigen](#)
[Adverteren](#)
[Losse verkoop](#)

Meer Parool

[Abonneren](#)
[Nieuwsbrieven](#)
[Krant](#)
[De Parool Shop](#)
[RSS-feeds](#)
[Android apps](#)
[iOS apps](#)
[Facebook](#)
[Twitter](#)

Navigeer

[Archief](#)

